

שבועת ימים פרק ראשון יומא

יג.

עין משפט
נר מצוה

כַּמֵּאָה מִיּוֹם הַזֶּה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
וּמִזֶּה הַיּוֹם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
לֵב שֶׁהָיָה שָׁמַיְמָה עֵשֶׂה
נֶגְדָה מִשְׁמַע יְיָ כִּי רָפוּ
סִפְּתָיו:
לֵב גַּם מִיּוֹם שֶׁהָיָה
מִשְׁמַע שֶׁסִּפְּתָיו גַּם:
לֵב ד' שֶׁסִּפְּתָיו הָיָה
מִשְׁמַע יְיָ כִּי רָפוּ
סִפְּתָיו:
לֵב ה' וְשֶׁסִּפְּתָיו הָיָה
מִשְׁמַע יְיָ כִּי רָפוּ
סִפְּתָיו:

רבינו חננאל

[illegible]

ממש כל סתם חייבין
תנאי היא ותנאי ביתר תני
המיוחד כל כך. ר' (הנא)
[הנא] מתוך לעצמה
ההברית ומפרש בה
שפורם כל המזוה בסתם
שם שחייבין בסתם. אחד
תנאי ניהו דבסתתא אחד
מחייב ואחרים שפורין.
ורוב [יהודה] מתוך
לעצמה, [שטורין]
המזוה במחקשטור ויש
שחייבין במחקשטור.
המזוה תנאי במחקשטור
ר' כהנא פירש כי יוצאה
ה ש כנא שחייב ממני
ית בהן שטורין. וכל שכן
היה רופא ולולין ומתכן
אחת.

ממרו כשפים כו'. לדידי נמי
דיחויא דכי דחי צמתקשטות
יגה וההיא דסוכה וכן ההיא
הממוזה, לימא דרב חסדא
דקא משני התם צאכסדרה
דומיא דמילתא דאכסדראות

[illegible]

היה אירי כשהגשים רוחות צו
ו"ל צרפת צקר אין הגשים רוחות
דדוקא צית הצקר דלעיל דהיינו
שעשו לצקר אכל אין מעמידין זה
בהמות צקציעות גשים רוחות צו
אכל רפת צקר משמע שעומד צו
צקר צקציעות והוא מולולך צוצל
הצקר אין הגשים רוחות צו:
אף על פי שהגשים מתקשטות בהן.
אינו מגיה הצרייתא דה"ק
מפני שהגשים נאותות ומתקשטות רק
צון ואינם דרים זה דירה גמורה
והא דקאמר אע"פ שהגשים מתקשטות
פ"י לא מביעית אסלנא לא היו אפילו
מתקשטות דפטורין אלא אף על
פי שמתקשטות:

יבֹרָךְ שֶׁאֵין מֵרֵבָה אֶף בֵּית שֶׁעַר
וְכו'. מִשְׁמַע דְּבֵית שֶׁעַר
פֶּטוּר מִן הַמְּזוּזָה וְיִמִּינָהּ דְּפֶרֶק
הַקוֹמָץ רֵבֵה (מִנְחוֹם דף לג:) תֵּינִי בֵּית
שֶׁעַר אֲכַסְדֶּרָה וּמִרְפֶּסֶת חֵיבֶת בְּמִזְוֵה
וְכֵן מִשְׁמַע פֶּסֶק דְּלוֹכָה (דף ס:)
דְּבֵית שֶׁעַר חֵיבֶת בְּמִזְוֵה גְבִי שְׁמִי
סוּכוֹת שֶׁל יִצְרָאִים וְזוֹ לְפָנִים מִזוֹ דְּפֶרֶץ
וְתִהְיֶה חֵלּוּנָה בֵּית שֶׁעַר וְתַתְּחִיב
בְּמִזְוֵה וְיִלְּ דִּהֲכָה מִדְּאוּרִימָא קְאָמֵר
וְהֵם מִדְּבִצְקָן אֲלֵי יִלְ דִּהֲכָה מִיֵּירִי
בְּבֵית שֶׁעַר שֶׁל אֲכַסְדֶּרָה וְכֵית שֶׁעַר
שֶׁל מִרְפֶּסֶת וְהֵל דִּקְתָּנִי בֵּית שֶׁעַר
אֲכַסְדֶּרָה פִּירֹשׁ שֶׁל אֲכַסְדֶּרָה וְהֵלֶפְסִי
מִיָּתֶן הֵסֵם בְּמִזְוֵהוּ (לְכִימָה):
וְהִתְנַיֵּא אֶחָד שְׁעָרֵי בָתִּים וּרְפֶת
כו'. לֹא הוּא מִלֵּי לִשְׁנָיִ

במתקשטות חדר דרפרט ח'ין
מתקשטות כיון דמלוכלך הוה וזהמה
עומדת זו בקציעות דכפ' לעיל אי נמי
כיון דקמני לה צהדי הנך דלפ' סתמא
חייבת א"כ רפת צקר נמי בקתמא ח'יר:
הכל

המזוזה כסתם ויש השמחייבים כסתם באמת אמרו
ושהנשים נאותות בהן ומאי נאותות רוחצות פטורין
שמעינן מרחץ דחיד דס"ד אמינא מרחץ דרבים דנפיש
יב במזוזה קמ"ל ורב יהודה מתרץ למעמיה הכי קתני
ד ובית העצים ובית האוצרות שפטורין מן המזוזה
רי הכל פטור באמת אמרו בית הכסא ובית הבורסקי
בהן פטורין מן המזוזה משום דנפיש זוהמיה ולרב
שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות
ואוצרות שמן חייבין במזוזה יכול שאני מרבה אף
בית

אם עשויות בפירוש לבית המרחץ פטורין, הא סתמא יש תנא שמחייב במזוזה, ולרב יי שמתקשטות בהן שהן כמו בית דירה, אבל בסתם פטורין, ויש תנא שאמר א"פ שמתקטן סתם לדברי הכל (סתם) פטורין. והתניא אחד שערי בתים ושערי חצירות ושערי מדינות ושערי ואוצרות יין ואוצרות שמן חייבין במזוזה, ועלתה תיובתא דרב יהודה ה

[illegible]

כָּל הַשְּׂעִירִים. שְׂעִיר מִזְרֵחַ א עֹרֶה: **אֶחָד שְׂעִיר מִדִּינוֹת.** יֵשׁ מִדֵּינָה וּמוֹקֶפֶת הָרִים וְיִעָרִים בְּמִנֵּה פִּסְכָּאוֹת וְאֵין יוֹלֵאֵין מִמֶּנָּה אֵלָּא דֶּרֶךְ שְׂעִיר שְׂשַׁעִים כְּגוֹן אֶרֶץ הַגֵּר: **אֲבֹלִי דְמִחוּל.** שְׂעִיר עִיר שְׂשֵׁמָה מִחוּלָּא וְהָיָה רֹבֵץ יִשְׂרָאֵל: **לִקְרָא דְכוּבִי.** בִּנְיָן בְּנוֹי עֲלֵיהֶן וְנִקְרָא כּוּבִי וְהַשְּׂעִירִים תַּחְתֵּיהֶן עֲשׂוּיִן כְּפִיפָה וְצִיָּין וְהַכְּבוֹי עַל גְּבִי כִּפְיָן חֹק יוֹתֵר: **וְאִקְרָא דְכוּבִי גּוֹפֵה.** מִשּׁוֹם אֹתוֹ בִּנְיָן עֲלָמוֹ תַּבְעִי הַשְּׂעִיר מִזְרֵחַ שְׂדֶרֶךְ אֹתוֹ הַשְּׂעִיר וְנִכְנָסִין לוֹ: **מִשּׁוֹם סִכְנָה.** שֵׁלָא יֵאמֹר הַמֶּלֶךְ כְּפִיס עֲשִׂיתָם בְּשַׁעֲרֵי עִירֵי: **שֵׁמָל נִקְרָא.** שֵׁמָל נִקְרָא אוֹ נִגְבָּה: **וְשֵׁל רְבִים.** שְׂעִיר חֲלִירֹת וּמִדִּינוֹת וְעֵינֵיהֶן: **עַמְמִים צִיבֹל.** כֵּל דֶּבֶר שֶׁהוּא עַל רְבִים אֵין לִטְרֵיהֶם עֲלֵיו הַהִרְבֶּה שֵׁלָא טִרְחָה יֵהֵא כֵּל אֶחָד וְאֹמֵר יַעֲשֵׂה חֲבִירֵי: **בְּאֶרְעֵין.** שֵׁם הָאֵלֶּם וְאֹמְרֵי לֵה עַל שֵׁם הָאוֹמֶנוֹת: **קַדְשִׁדּוֹר.** שֵׁם פְּקִידוֹת הוּא כְּגוֹן סְרִידוֹת וְדִיבּוֹת שׁוֹטֵר: **דְּקִבֵּעַ הַיִּקָּא.** עֲלִילוֹת הַלְמוֹשֵׁל מִזְמוֹנוֹת תַּמִּיד: **אִיד אֵלֶךְ.** שֵׁם וְתוֹבֵאוֹת: **שֵׁל יִין עֲשֵׂה וְתוֹבֵאוֹת** וְאֵין אֵלֶּס דֶּר בּוֹ: **מֵאִי נִאֲסוֹת רִחוּסָא.**

נאותות לשון הנאה ומשום דמקום
גנאי הוא שעומדות שם ערומות אין
כבוד שמים להיות שם מנוח: **אע"פ**
שהנשים מתקטנות שם נבשמים
ו**ס"ד** אמינא דירה היא אשמעינן
לדלאו דירה היא: **אלא מאי** איס לך
ל**מימרא** כי פרשת נאותות מתקטנות
שם ותיקש ממני וממני וימנא. תנאי
היא: **ויש מחייבין** והיינו תנאי. וכל
אחד מן אמוראי מתוך נטעמיה רב
ככהנא מתוך דבסתמא פליגי אבל
מתקטנות דכ"ע חייבין ורב יהודה
מתוך דבמתקטנות פליגי אבל סתמא
דכולי עלמא פטור: **ושהנשים נאותות**
צנען. כלומר בית הצנן ובית הבקר
ובית העצים ושהנשים ^(ו) רוחצות בהן ובית
הטבילין **אע"פ** דאשמעינן מרחץ ליתריכין
ולאשמועינן בית הטבילה **אע"פ** דליכא
ויהמא: **וולוין**. מקום גידול הסרגולין:
בית

והתניא רפת בקר פטורה מן המזוזה ושהנשים מתקש
אלא מאי אית לך למימר מתקשטות תנאי היא ל
היה דתניא ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית הת
העצים ולבית האוצרות שפטורין מן המזוזה ויש
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבח
ובהן פטורים מן המזוזה רב כהנא מתרץ לטעמיה ורב
רב כהנא מתרץ לטעמיה ביתך ביתך המיוחד לך פ
הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות שפטורים מן
בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטביל
מן המזוזה אי הכי היינו מרחץ אשמועינן מרחץ דרכים ו
זוהמיה אבל מרחץ דיחיד דלא נפיש זוהמיה אימא ל
ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבן ובית הב
אפי' מתקשטות ויש מחייבין ובמתקשטות אבל סתם
ובית המרחץ ובית הטבילה אע"פ שהנשים מתקשט
יהודה סתמא דברי הכל פטור והתניא בשעריך אחד
אחד שערי עיירות ורפת ולולין ומתבן ואוצרות י

יז, כדלמאן (ח) תבסכת נדה פרכא דא סימן (נה, א) גבי מעשר דלראיה פני הדינ. וי"ל שאני הכא
 דלא לשון ובספרך רשומה עיניה לא חזיקי מדי דרביה יעירורין בתוקף הלכך פדן ומהאי
 (י"א) לא שמוע שדך עס נכסיה לנתי. ויורקורא רבא גופא חזיקי מווחו. ואלו מווחו
 וי"ב. פירש קאנטרסאן אל הטריטוריא אל מערבא חזיקי עס חזיקי. ואין נראה דל"כ לא שייך ההם
 וי"ג. דלכא לדבירי טעמא שמוע כנסה אל יבדוקא אמרי ידן פירי. ואלו הכנסה כי הווא כנסה
 דחוק לשטיי הכי, נימא הא דקמי רפת בקר פטור מן המוחה בדוחותא כי ריכי דמוקן כי יאודה כזכ
 דאמר א"ר שבי, הקסא קרינא שולמא ממוחא (ג, א) ויבדק' (ק"ח, א) פריך ותיורי חזיקינא
 דרבה גיט דער ומכרסותא פירא מוחא ובכחמיה (א, א) ואלו דלמיה לא כניט עס לאו כניט מן
 לניח. אן נראה לרעות ולגזי' פריך חזיקי מוחא לאו לאספליד ידו מר, פירוש אכסדמולא עס
 ארבע דפיות מאכרע רשומה ויפוש תפוחי וטולעות ואלו לאספליד לויי, אמאי פטוריה ממוחא
 (דבוס) [רבנן] דלא ריה לאו מן עיניה דלויי, אמאי פטוריה ממוחא

מסורת הש"ס

- (א) [בִּינָה ג. וּשֵׁנִי,
(ב) פִּסְחִים ח: קִידוּשֵׁין לַטּוֹ:
חֻלִּין קַמְבָּ, (ג) [רַשִׁ"ש
מח"ז], (ד) בִּסְ"א: שֶׁהַנְּשִׁים,
(ה) [וְעִי' תוֹס' סוּכָה ח:
ד"ה וְתִיּוּי וְכו'] שֶׁהִשְׁגוּ עַל
זֶה וְעִי' תוֹס' מִנְחֹת ל"ג:
ד"ה אֶכְסְדָרָה],

תורה אור השלם

1. וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
דברים ו ט
2. וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ
אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׂאוּל וְהָרְגִי
וַיֹּאמֶר יְיָ עֲגַלְתָּ בָקָר
תִּשָּׁח בִּידֶךָ וְאַמְרַת לְזֹבֵחַ
לַיְי בָּאתִי:
שמואל א טז ב

הגהות הגר"א

- [N] גמ' נקנור נמחק ונ"ב
המים:

מוסף רע"י

גזירה לגזירה. ה"ה
 זמרים בציון הש"ה שאין
 לחזקין לגזירה, מהאי
 קרא נפקא (ויקרא י)
 (ו) ושמרתם את משמרת,
 עשו משמרת ולומר גזירה
 למשמרת, לתורת, ולא
 נשמרתם למשמרת, שלא
 יעשו גזירה לגזירה (ביצה
 ג). א"ך א"ל. למשום
 של דוד, ואע"פ ששלומו
 לא מקום היה הרי היה
 ירא (פסחים ח) ואע"ג
 דשליחוהו דמקום הוא
 מתקפי מהיזקא דקביעא
 (קדושין לט).

תום' ישנים

[illegible]

מה בית שהכלים משתמרים
לדכתיב תרי ובערין. אבל אין
לדכא סימן, דהא בירושלמי
גופיה לא פריך. כי שמה הו
ויוש רבים נבדקת פעמים
מילתיה דר' יהודה לארעובין
סתמא תנאי היא. וא"ת
לנא כסירה ליה. "בז' שאנ'
למנוח פרק הקומץ דפ. כ
במחוז לגיה בביתא דרבי
רומימא, פירוש אכסדרה שיש